

EKO

Študentský občasník OA Senica

číslo 1.
školský rok 2010/2011

Milí čitatelia!

Opäť, po roku, pomaly sa blížia... Áno. Hurá! Prichádzajú vianočné sviatky a s nimi aj ďalšie vydanie nášho školského časopisu EKA.

Sneží. Vločka za vločkou padá na zem. Vonku mrzne. Všade je bielo. Dátum mení svoje čísla neuveriteľne rýchlo. Prvého, druhého ... ani sa nenazdáme, a je tu dvadsiaty štvrtý december – Vianoce. Také očakávané, čarovné, krásne. Sviatky pokoja, radosti, lásky.

Dovoľte mi teda, milí čitatelia, aby som Vám zažerala v mene celej redakčnej rady sviatky prežiť v kruhu svojich najbližších, veľa darčiekov pod stromčekom a do nového roka 2011 len všetko to naj. Želáme Vám, aby ste si počas vianočných sviatkov oddýchlí a načerpali nových síl (pozn. redakcie: a vy – milí maturanti, sa nezabudnite aj pozrieť do kníh).

Milí čitatelia! Pripravili sme si pre Vás vianočné číslo. Ako aj Vianoce, tak aj naše vydanie časopisu EKA je bohaté – plné skvelých článkov, nových informácií, krásnych obrázkov...

Prajeme príjemné čítanie !

Redakcia EKO

OBSAH		
Úvodník ...	2	Naša tvorba ... 15
Vinš pani riaditeľky ...	3	Všetko inak ... 16
Ako prežiť Vianoce v pohode ...	4	Lapená do siete ... 18
Aký budeš, nový rok 2011 ...	6	Pozývame (naše recenzie)... 20
Deň študentstva ...	7	Anketa ... 24
Naše imatrikulácie ...	8	Týždeň bez hraníc ... 26
Exkurzia v Delphi ...	10	Poznáš obchodku? (test) ... 29
Hrou proti AIDS ...	11	Fotoseriál – stužkové 2010 ... 30
Eurožena ...	12	Mikuláš, čo mi dáš?... 35
		Redakčná rada... 36

**Milí študenti,
v hodinách neúprosne zrkadlí sa čas, Vianoce a koniec roka sú čoraz bližšie, a preto Vám všetkým chcem krásne a pokojné Vianoce priať, aby človek človeka vždy mal rád, aby jeden druhému viac šťastia prial, aby ten nový rok za to stál.**

**Ing. Miroslava Príkopová
riaditeľka školy**

Ako prežiť Vianoce v pohode

Vianoce...

Čas radosti, veselosti...

Deti sa tešia na darčeky, dospelí na chvíle pohody. Čas sa zvláštne spomalí a my si vychutnávame atmosféru slávnostnej večere, spoločné chvíle s blízkymi a tichučko spomíname na tých, s ktorými sa už za štedrovečerným stolom nestretne...

A čo iný scenár! Zmätok a nervózne pobiehanie okolo slávnostného stola, kto - čo - kde - ako - už? Aby ste sa vyhli akýmkoľvek sviatočným zmätkom, ktoré zbytočne kazia vianočnú náladu, prinášame zopár rád...

Stromček. Odborníci radia: ak chcete živý, zabezpečte si ho asi okolo 20. decembra. Nesmie mať nažltlé ihličie, vtedy ide o starý stromček, ktorý raz-dva opadne. Výzdoba? Hmm, dizajnéri radia kadečo (minulý rok zlato-čiernu kombináciu), ale zostaňme pri rodinných predstavách.

zapaľovania sviečky).

Štedrý večer. Večera pripravená. Ako prvý prichádza k stolu otec - veď je hlavou rodiny. Ako prvá si však za stôl sadá mama - veď je dáma. Sviečku na slávnostnom stole zväčša zapaľuje otec alebo najstarší člen rodiny (pozor - zdôrazňujem slovo „zväčša“, u vás doma možno máte zaužívaný iný zvyk

Etiketa hovorí zreteľne: servírovanie jedla má na starosti hostiteľka, v tomto prípade mamka. Ale ľudová tradícia zase zdôrazňuje, že žena - mama by nemala vstávať od stola. Záver - dohodnite sa, kto bude hostiteľkou (či mama, či staršia sestra, alebo...).

Kedy začíname večerať? Keď majú všetci naservírované jedlo. Ako prvá začína ješ hostiteľka. Počas večere by ste nemali od slávnostnej tabule vstávať a odchádzať - nie je to príliš spoločenské a ľudové zvyky to tiež „neodporúčajú“!

Kedy odniesť prázdne taniere? Až keď všetci dojedia. Tentoraz môžeme hostiteľke pomôcť (mamke isto rada pomôže dospievajúca dcéra, však!). Ale pozor, žiadne „turbo“ upratovanie, veď atmosféra Vianoc by mala byť o pohode a nie o rýchlo umyтом riade!

Po jedle nastáva čas darčiekov. Ako to býva u vás? Ešte stále čakáte na zvonček, ktorý informuje, že darčeky sú priamo pod stromčekom? V každej domácnosti je chvíľa čakania na vianočné prekvapenia iná, ale jedno by malo platiť - darčeky by mali byť pekne zabalené, s menovkou a hlavne - za každý

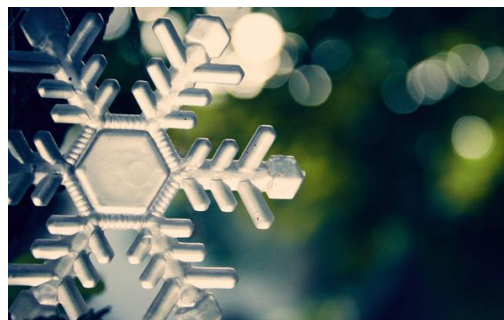
poďakovať! Znie to samozrejme, ale... Nie vždy sme príjemne prekvapení a nadšení. V takej chvíli si povedzme, že nejde o dar, ale o človeka, ktorý ho pre nás s láskou pripravil!

Čo dodať na záver? Vianočné darčeky sú síce fajn, ale najdôležitejšie je, že sa stretne celá rodina, že sviatky prežijeme spolu! *Tak teda - prežite pekné Vianoce!*

EKO

Aký budeš, nový rok 2011?

Astrológovia sa chytajú za hlavu (fakt im nerozumiem, veď číslo 2011 vyzerá tak sympaticky!), nový rok 2011 vraj nebude bohvieaký...

Zabudnime na politiku a spoločenské dianie a trochu sa zabavme pri hviezdnych predpovediach...

Numerológovia, astrológovia, kartárky... Stále však platí, že hviezdy, šťastena, možno osud nám čosi ponúkajú, ale my – ľudia môžeme všetko zmeniť k lepšiemu! Čo teda čaká znamenia zverokruhu v roku 2011? Podľa časopiseckých zdrojov vraj...

Kozorožci – vraj... sa môžete v novom roku dostávať do konfliktov (naša rada – nehádajte sa a všetko bude O.K.)!

Vodnári – vraj... vás čaká zmena k lepšiemu (tešte sa!)!

Rybky – vraj... vás čaká viac pokoja (to je tiež fajn!)!

Barani – vraj... máte pred sebou mimoriadne úspešný rok (gratulujeme!)!

Býci – vraj... vám nový rok prinesie veľa odvahy a nadšenia (to je tiež dobrá správa!)!

Blíženci – vraj... sa v tomto roku na vás usmeje šťastie (super!)!

Raci – vraj... máte pred sebou dramatický rok a čaká vás skúška (my dodávame – skúška, ktorú určite zvládnete!)!

Levíci – vraj... budete mať po celý rok šťastie a splníte si mnohé sny (fíha!)!

Panny – vraj... musíte v novom roku doriešiť staré problémy (hor sa do riešenia!)!

Váhy – vraj... vás čaká náročný rok a nejaké tie zmeny (podľa nás: ak zmeny – tak k lepšiemu!)!

Škorpióni – vraj... si musíte dávať pozor (takže – neriskovať!)!

Strelci – vraj... prichádza šťastie a pohodička (vám je teda!)!

Podľa čínskeho kalendára nás čaká *rok zajaca* a ten vraj... praje citom a medziľudským vzťahom, ale aj túžbe poznávať nové krajiny. Tak sa nechajme prekvapiť! Vydarený a šťastný nový rok!

EKO

Deň študentstva

V obradnej sieni Mestského úradu v Senici si v utorok 9. novembra prevzalo od primátora mesta Ľubomíra Parízka pamätné plakety mesta za vynikajúce študijné výsledky, mimoškolské aktivity a úspešnú reprezentáciu svojej školy a mesta Senica 17 ocenených študentov. Všetci ocenení študenti sa zapísali do pamätnej knihy mesta.

Atmosféra v sále bola nielen slávnostná (veď všetci ocenení študenti si ju naplno vychutnávali), ale aj neformálna – postaral sa o ňu primátor mesta počas svojho prejavu, do ktorého zahrnul i svoje osobné zážitky.

Počas celého odovzdávania nesmel chýbať i program, v ktorom vystúpili talentovaní študenti - speváčky Veronika Sedláčková a Beáta Heráková, spevácke duo s gitarou Andrea Milotová a Henrieta Barkóciová a so svojím prednesom prózy Strýkovia a strýko Albert zaujal i Martin Očko.

Po piaty raz bolo súčasťou Dňa študentstva na radnici aj odovzdávanie Ceny senickej mládeže. My, obchodkári, sme tento rok nominovali pani profesorku Medňanskú. Bohužiaľ, hlasovanie na oficiálnej stránke mesta Senica dopadlo inak. Z 800 hlasujúcich najviac hlasov (286) dostala Jarmila Drinková, ktorej blahoželáme.

Za našu školu si prevzali ocenenie nasledovní študenti, ktorým v mene celej redakcie časopisu EKO gratulujeme:

Barbora Janovičová

Táto štvrtáčka získala v minulom školskom roku v súťaži Matematický klokan krásne 3.miesto. Už druhý rok je šéfredaktorkou študentského časopisu EKO. Spolu s redakčnou radou sa jej podarilo časopis oživiť a dať mu novú podobu.

Michal Prikopa

Maturant, ktorý je celou dušou športovec a úspešný reprezentant školy v basketbale. Trikrát sa stal víťazom okresnej súťaže, raz bol bronzový a raz strieborný v krajskej súťaži v basketbale. Školu úspešne reprezentoval i na župných olympiádach a je aktívnym členom BK Senica.

Šimon Turis

Pravidelne reprezentuje školu na súťažiach Stredoškolskej odbornej činnosti a je účastníkom Modelového európskeho parlamentu 2010 alebo Debatnej súťaže. Na regionálnych majstrovstvách v šachu získal 3.miesto, vyhral okresnú olympiádu v angličtine. Je členom víťazného tímu celoslovenského kola vedomostnej súťaže Mladý Európan.

Júlia Rezbáriková

Zúčastňuje sa olympiády v nemeckom jazyku, Hurbanovho pamätníka a Matematického klokana. Bola jednou z najlepších v súťaži „Čo vieš o EÚ“. Vytvorila tiež krátky film o OA do medzinárodného projektu Európska jar 2009. Vystúpila v Debatnej súťaži i ako delegátka regionálneho zasadnutia Modelového európskeho parlamentu.

Barbora Janovičová, IV. B

NAŠE IMATRIKULÁCIE 2010

16.november 2010, pre niekoho to bol obyčajný deň, no pre nás prvákov to bol deň „I“. IMATRIKULAČKY!

V triedach našej obchodky vládla tréma, stres... Napätie sa dalo krájať. Na chodbách bol počuť smiech tretiakov, ktorí sa rozhodli pomstiť za imatrikulácie, ktoré absolvovali pred dvomi rokmi.

A čo my? Napätí z dnešného dňa sme v triede nacvičovali program aj s triednou pani profesorkou Gálikovou. Posledné úpravy a je to tu!

Do triedy vleteli tretiaci s rúžmi a voňavkami. Na každej prváckej tvári sa umelecky „vybláznili“. Ale tretiakom to nestačilo - na hlavu nám dali ešte čiapky z plastových fliaš.

Takto skráslení sme sa vybrali do senického Domu kultúry. Keď sme vyšli z budovy našej školy, čakalo nás ďalšie „milé“ prekvapenie. Naši tretiaci stáli pred vchodom s plechovkami v rukách. Každému prvákovi sa dve z nich ušli. Plechovky nám priviazali na nohu. A konečne sme sa mohli vybrať na cestu, pričom sme, samozrejme, hrkotali a hrkotali a hrkotali...

„Gaudeamus igitur...“ slová študentskej hymny otvorili imatrikulácie a s nimi spojenú akadémiu pripravenú pri príležitosti osláv Dňa študenstva na OA Senica. Príhovorom nás pozdravila naša pani riaditeľka a tiež predsedníčka študentskej rady Lydka Eliášová. Slovo potom prebrali moderátori - prváci Janka Wágnerová (1.B) a Lukáš Jastráb (I.CR). Hoci prváci, obaja boli výborní!

Program slávnostnej akadémie bol veľmi pestrý. Predstavili sa nám študenti zo všetkých ročníkov. Svojím spevom, tancom, dokonca aj hrou na hudobný nástroj zabavili všetkých študentov a profesorov. Z nás prvákov opadla tréma, no nie na dlho! Keď sa skončila akadémia, prišiel čas imatrikulácie prvákov!

Imatrikulačky sa niesli v duchu Adams family - hlavný motív vymyslela III.B. Musím uznať, že tretiaci si dali na programe veľmi záležať. Nastala naša chvíľa - mali sme sa predstaviť so svojim programom. Po každom programe nás tretiaci „odmenili“ nevďačnými úlohami. Človek by ani neveril, ako

originálne sa dá vymyslieť scénka na pesničku „Snappi“ v podaní I.B alebo „Desať malých černoškov“ v podaní I.CR.

Tretiacke duše boli naplnené sladkým zadosťučinením, keď sa v kultúrnom dome ozývala prísaha novopečených študentov. Na záver každý prvák, dnes už hrdý študent Obchodnej akadémie, dostal šerpu a pamätný list. Šerpy sa ušli aj našim triednym pani profesorkám – pani profesorky Mgr. Lenke Fáberovej (I.A), Mgr. Anne Gálikovej (I.B), Ing. Jane Sališovej (I.C) a Ing. Marte Juráňovej (I.CR). V mene prvákov im ďakujeme za podporu! Tento deň sa nám vpísal do pamäti, ale aj do srdiečka.

Teraz, keď je po všetkom, už môžeme chodiť bezpečne po chodbách našej školy a tešiť sa, že máme náš deň „I“ za sebou. Všetkých tretiakov, profesorom a študentom, ktorí sa podieľali na príprave imatrikulácií a akadémie zo srdca ďakujeme. A nám prvákom prajem veľa šťastia a síl prekonať všetko s úsmevom!

Denisa Morávková a Dominika Kolompárová, I. B

Exkurzia vo firme Delphi

Vo štvrtok 18. novembra 2010 naša trieda II. C v rámci vyučovania podnikovej ekonomiky navštívila výrobný podnik Delphi. Spoločnosť pôsobí v našom meste už niekoľko rokov a zaoberá sa výrobou káblových zväzkov do áut TOUAREG.

Hneď po vstupe nás pracovníci školiaceho centra oboznámili s bezpečnosťou a základnými informáciami o podniku.

Ďalej sme postupovali do výrobnéj haly. Výroba sa skladá z niekoľkých fáz, každý pracovník má svoje presne určené miesto, aby výroba prebiehala čo najrýchlejšie a najefektívnejšie. Prvá fáza je strihanie káblov na presnú dĺžku. Využívajú sa pri tom najmodernejšie technické zariadenia, ktoré obsluhujú prevažne inžinieri.

Nasleduje prípravná časť a po nej sa výrobky upravujú priamo na montážnej linke. Musí sa pracovať rýchlo a kvalitne a každý člen 86-členného tímu vykonáva iba jednu presne stanovenú činnosť. Po dokončení tejto fázy sa zväzky bandážujú a nakoniec sa ešte všetky skontrolujú. Ak je všetko v poriadku, výrobok je pripravený na vývoz.

Samotný výrobný proces od dodania objednávky až po vývoz dokončených výrobkov na spracovanie do ďalších podnikov trvá približne 16 hodín. Nazýva sa to just in time.

Podnik zamestnáva asi 1400 zamestnancov, pracujúcich v troch zmenách, ktorí majú rozličné funkcie a sú rozdelení do tímov, pričom na konci mesiaca sa vyberie tím, ktorý najlepšie splnil predpísané normy. Zaujímavé bolo aj počuť hrať hudbu počas výrobného procesu, čo určite motivuje aj zamestnancov.

Po vyučovacej hodine strávenej v podniku Delphi sme odchádzali obohatení o nové poznatky a skúsenosti. mali sme možnosť vidieť výrobný proces v praxi a už teraz sa tešíme na ďalšiu exkurziu.

Eva Chocholáčková, II.C

HROU PROTI AIDS

Všetci žiaci prvého ročníka našej školy sa v utorok 30. 11. 2010 v dopoludňajších hodinách zúčastnili prednášky Hrou proti AIDS, ktorej cieľom bolo oboznámiť nás s touto problematikou. Študenti boli akciou veľmi zaujatí, veď prednáška bola zostavená z rôznych hier a diskusií, takže aj my sme sa mohli aktívne zapájať do výkladu prednášajúcich.

Študenti boli rozdelení do piatich skupín a striedali sa na jednotlivých stanoviskách, ktoré boli prichystané v aule našej školy. Na každom stanovisku boli poučení o nových informáciách, týkajúcich sa AIDS, zapojení do všakovakých hier a činností - ako plnenie vyžrebovaných úloh alebo hranie scénoch z bežných životných situácií. Na prvom zo stanovísk zistili, ako sa táto vážna choroba prenáša, akým spôsobom, konkr. ktoré zo spôsobov sú najviac rizikové a ktoré menej. Ďalej sa mohli oboznámiť s tým, ako sa chrániť pred AIDS a tiež o tom, aký život a obmedzenia vlastne má nositeľ vírusu HIV.

Celý čas prevládala uvoľnená a pohodová atmosféra a keďže študenti sa mohli otvorene dozvedieť o všetkom, čo sa týka danej problematiky - AIDS a to „bez cenzúry“, boli naozaj veľmi spokojní.

Nakoniec sme si popripínali **červené stužky**, ktoré sú symbolom boja proti AIDS a s pocitom užitočne stráveného času sme sa rozišli do tried.

Tatiana Ovečková, I. CR

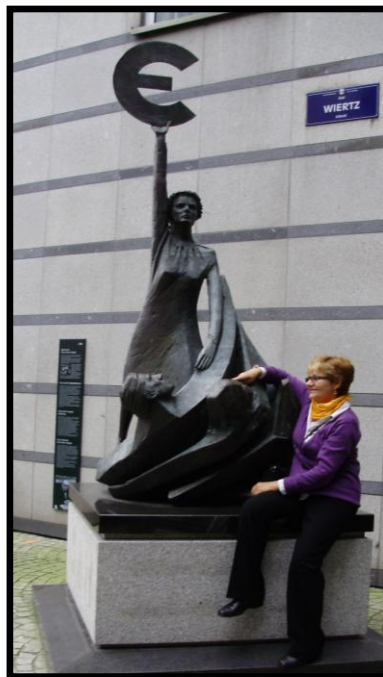
€ŽENA

Mgr. Viera Medňanská

Pre niektorých je zosobnením cestovateľského zápalu a nadšenia.

Pre ďalších je zasa zanietenou propagátorkou Európskej únie a všetkého, čo s ňou súvisí.

V októbri 2010 navštívila pani profesorka Viera Medňanská Európsky parlament...
Čo nám o svojom výlete prezradila?

1. Pani profesorka, prezradte nám, kedy sa uskutočnila vaša cesta a ako ste sa vlastne na túto cestu dostali!

Bola som spoluorganizátorkou regionálneho zasadnutia Modelového európskeho parlamentu na našej škole. Tento rok bolo vybraných 40 učiteľov z celého Slovenska, ktorí ako poďakovanie za prípravu študentov do MEP absolvovali zájazd do Európskeho parlamentu. Zájazd sa uskutočnil 1. - 6. októbra 2010.

2. Kde presne ste boli a čo vo vás zanechalo najväčší dojem?

Najprv sme si prezreli nemecké mesto Paderborn, kde sme prešli expozíciu vývoja počítania a počítačov. Pokračovali sme do 1. hlavného mesta Holandska - Naardenu, kde je pochovaný učiteľ národov J. A. Komenský. V Amsterdame sme naše kroky znovu nasmerovali do múzea, tentoraz s názvom NEMO. Plavili sme sa grachtami - kanálmi medzi umelo vytvorenými hrádzami. Presunuli sme sa do Bruselu, kde sa

v r. 1958 konala svetová výstava EXPO. Dominantou areálu zostalo Atómium. Prechádzali sme sa po námestí Grote Markt, ktoré sa mne osobne veľmi páčilo. Videli sme všetky budovy európskych inštitúcií, prezreli miestnosti, v ktorých pracujú naši europoslanci a v hlavnej rokovacej sále sme sa stretli s europoslancom Mikolášikom. Vo Waterloo sme zdolali 226 schodov, aby sme videli bojové pole Napoleona a pomník leva, ktorý bol odliaty z diel, ktoré ostali na bojisku. Záver zájazdu bol najvoňavejší, lebo v centre Bruselu v každom druhom obchode predávali čokoládu a bola som veľmi ohromená tým, že nám predajcovia dali čokoládu aj zadarmo ochutnať.

3. Pani profesorka, študentmi OA ste boli nominovaná na prestížne ocenenie pedagóg roka. Aké boli vaše pocity, keď ste sa túto informáciu dozvedeli?

:))) Bola som veľmi príjemne prekvapená. Ďakujem študentom, ktorý písali moju nomináciu, pretože bola veľmi pekne napísaná. Pri jej čítaní som cítila určité zadosťučinenie. Hoci som toto ocenenie nezískala, nie som sklamaná. Práve naopak. (...prezradíme, že pani profesorka chýbalo do víťazstva len pár hlasov, škoda!!!!)

4. Prezradíte nám svoje plány do budúcnosti?

Mám na pláne ešte pred Vianocami zorganizovať projekt Euroscola, ďalej rôzne debaty, účasť na MEP, na Mladom Európanovi a rôzne iné...

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa ďalších úspechov do budúcnosti!

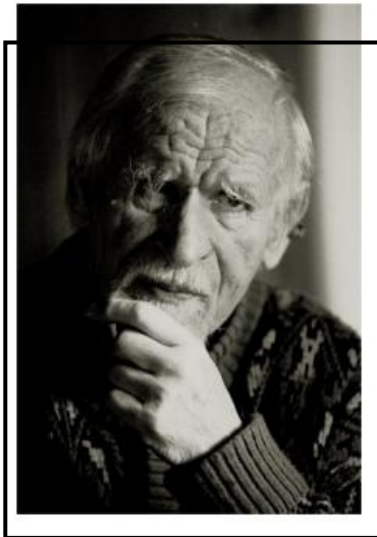

P. S. Chcela by som sa ešte raz veľmi poďakovať pani profesorka za rozhovor. Veľmi ju obdivujem za jej schopnosti, za nevyčerpatelnú energiu a radosť zo života. Prajem jej z celého srdca všetko dobré do života. :))

Soňa Štítina IV. B

Časopis EKO poskytuje priestor mladým nádejným poetom a prozaikom. Vždy sa na pôvodnú tvorbu študentov tešíme - nielen redakčná rada či naši učitelia, ale všetci čitatelia! Po minuloročných skvelých prácach našich maturantov prebrali ich žezlo ďalší nádejní autori. Ale skôr ako ich predstavíme, prichádza na rad ...

Malá spomienka

...na skvelého slovenského básnika *Milana Rúfusa*, ktorý sa s týmto svetom rozlúčil v januári 2009. Jeho texty nám však zostali a stali sa, nepreháňame, naším národným pokladom.

Vďaka krásnej eseji *Hudba pod ľadom* sa symbolicky Majstra Rúfusa môžeme opýtať - **Majstre, ako vnímate súčasné Vianoce?** A on nám odpovie...

„Sviatočný deň. Naša civilizácia dávno už stanovila v kalendári takéto dni, cítiac ich nevyhnutnosť pre človeka...

Neviem presne, kedy pominul čas, v ktorom sme sa, dospelí, ešte vedeli dívať na Vianoce ako na zázrak. Kedy prišiel čas, keď si sviatočne čisté veci prestali všímať našu dušu a ona osamela. Stiahla sa pod povrch, aby príliš neprekážala tomu, čo potom prišlo ako nevyhnutnosť každodennej existencie...

Sviatky, ktoré práve prežívame a ktoré sú sviatkami celej civilizácie, nám kážu myslieť a zároveň sa chvieť o osud ohrozeného človečenstva, o osud ľudskosti - zraniteľného dieťaťa v jasliach, ktorého údely, nám tak dôverne známe, nikdy nás neprestane dojímať a vracáť samých sebe ako tichá hudba pod ľadom nášho bytia.“

(Milan Rúfus - Štyri epištoly k ľuďom, časť *Hudba pod ľadom*)

Naša tvorba

Časopis EKO je určený aj mladým a nádejným literátom. Tentoraz vám predstavujeme **K.** (Katku, Kristínu, Klárku...) – a viac o nej neprezradíme, je skrátka tajomná. Veríme, že jej básničky oslovia svojou úprimnosťou:

Pre lásku

Pre lásku treba zomrieť,
pre lásku treba odpútať sa
od nezáväzných hier.
Pre lásku treba urobiť všetko,
len aby neodišla.
Pre lásku cítiť,
pre lásku sa smiať,
pre lásku sa však nemožno zmýliť,
lebo už neuzrieme ju len tak.

Neprizeraj sa len nemo,
neprizeraj sa len tomu,
ako v duši svojej pradiem lásku
a čakám verne na otázku:
Čo prináša láska naša?

Ty si mal slová na perách,
no stratili sa kdesi vo dverách,
tam veľký vietor vial
a tie slová ti vzal.

Som tebou ako posadnutá,
som často ako zabudnutá.
Lebo dúfam, myslím, verím,
že láskou sa ti zverím.

A potom?
Potom skončí nezáväznosť hier,
to bude voľnosť našich tiel.
To už bude láska istá, no nie som si
tým veru istá.
To chce chcieť, mať a dať,
to chce veru vydržať.

Ty

Na dlani si ťa kvapkou uhasnem,
na ruke priani si ťa prinesiem.
Na hrudi slasti si ťa priviniem,
navždy ťa unesiem...

Chcem posunúť tento čas,
chcem lásku, dotyky krás.
Teba dotknúť sa raz a zas,
pocítiť teplo ľúbostných más.

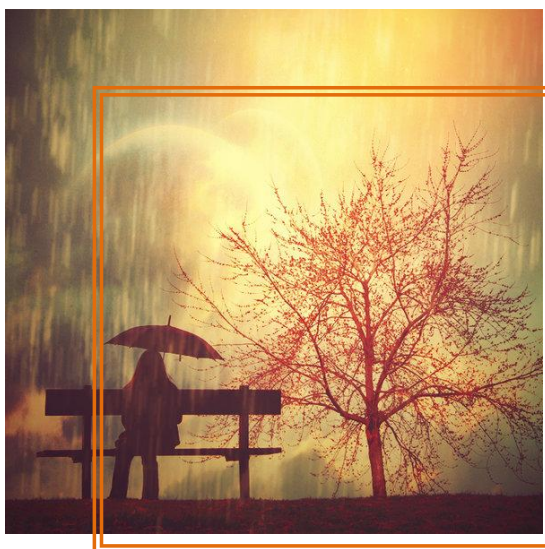
Láska, ako lúka posiata kvetmi...
Si môj motýľ, tak ku mne vzlietni.
Hrejivý úsmev slz....túžobné vzdychy
môjho tela.
Žiť bez lásky a bez teba, sa mi nedá...

K.

Ľudský život je večné hľadanie, bohužiaľ - aj strácanie, a, našťastie - i nachádzanie. Koho? Čoho? Na tieto otázky si musí odpovedať každý sám za seba a úprimne! Aj o tom je nasledujúca poviedka...

Všetko je jinak

Kedysi bolo všetko iné. Vône, zvuky, aj ľudia, pomyslela som si v poloomámenom stave z monotónneho hučania diaľnice. Autá na seba trúbili, každý chcel byť už tam, kam išiel.

Marko bol ticho, obhrýzal si spodnú peru, fajčil jednu za druhou a nadával na všetkých, čo si ho dovolili predbehnúť. Neprekážalo mi to. Vystačila som si so svojimi vlastnými myšlienkami.

Žiadni praví frajeri a rodinní príslušníci, žiadne nerozlučné dvojice, žiadne unudené deti, žiadne nemilované ženy, len ja, sama s ním, vlastne.... len sama. Sama so sebou.

Myšlienky sa mi pomaly rozplývali pred očami a cítila som, ako sa pozvoľna vzdáľujem od toho, čo je tu a teraz a dostávam sa do

nedefinovateľnej hĺbky svojho ja.

- Už sme tu, - povedal Marko. V rádiu hrali Are You Dreaming, bolo to ako dobre načasovaný vývoj udalostí. Všetky tragické podkapitoly, jedna za druhou. Vôbec sa neodlišujú a nemáme silu tomu uniknúť.

Sympatická čašníčka nám poradila, aby sme si dali čokoládové pralinky. Vraj ku káve sú „najideálnejšie“. Vyzerali ako tie, čo robí mama, keď má potrebu dokazovať ostatným, že tento raz sa jej nič nepripečie, čiže až príliš podozrivo dobre.

- Nebuď smutná, - povedal Marko.

- Veď nie som, - unavene som odpovedala a usrkla z horúcej kávy.

- Si, a ja neviem prečo.

- Jedna náhodná udalosť, vyvolá ďalšiu náhodnú udalosť, tá zasa ďalšiu... a to je celé.

- To je teória chaosu, nie? - opýtal sa chlapík z vedľajšieho stolu, ktorý vyzeral ako George Clooney, keby sa rozhodol týždeň nespáť.

- Nie, to je moja teória, - odpovedala som.

- Ten musí počúvať už dobre dlho, - potichu povedal Marko.

- Myslím, že moja znalosť všetkých hitov Luneticu nie je potrebná, pokračoval George, aby som vedel rozoznať šťastného a toho čo tápa po šťastí.

Georgova odpoveď bola na mieste, pretože len ten, kto aspoň raz v živote v rámci stavov odvrhnutia toho druhého prešiel nielen hlasným zúfalým plačom, ale aj hysterickými scénami, dokáže pochopiť zúfalca bľabotajúceho niečo v tom zmysle, že tá pravá láska je len jedna.

V tom momente pípol mobil. - SI NEVYMAZATELNA. A teraz príde arytmia, pulz 150, závrate. Ber to ako kompliment, bejby, skonštatovala som si sama pre seba v duchu a mobil som hodila do tašky.

- Šťastie nám nikto neprinesie. Musíme si ho jednoducho sami vytvoriť, - zaskočene som dodala.

No, tak toto v sebe množí akurát tak dobrý potenciál možných katastrof, pomyslela som.

- Večný svit nepoškrvnenej mysle. To je ten film! - povedal George.

Príbeh o láske, ktorú nejde vymazať z hlavy, aj keď by sme chceli, pretože skutočná spriaznenosť duší je nezničiteľná, a keď už viete, že to môžete stratiť, začnete si „to“ vážiť a z celej svojej sily bojovať.

Také filmy by mali asi zakázať, s úsmevom som protirečila. Dá to toľko práce zmieriť sa s tým, čo je tu a teraz a nájsť v tom ako - taký zmysel, tak prečo do toho rýpať a snažiť sa vrátiť tam, kam sa vrátiť nedá? - dodala som uvedomele.

- Mne to nevysvetľujte, len sa zamyslíte, - dokončil George.

- Chce to menej kultúry a viac spoločenskosti. - podráždene povedal Marko.

- Tak teda, nech nás tam z hora opatrujú, nás zblúdilé duše. - pozdravil a stratil sa v tme.

Uháňali sme na ceste domov. Večerný vietor sa mi hral s vlasmi a z cédečka sa ozývalo:

*Nandej mi do hlavy tvý brouky
a bůh nám sebral beznaděj
v duši zbylo světlo z jedný holky
a do vrásek stromů padá déšť
poslední dny, hodiny a roky...*

Chytil ma za ruku a ja som ju odtiahla. Hmatateľne som vedela, že v tejto chvíli, na tomto mieste nemám čo robiť. Odrazu som vedela, čo chcem. S kým.... a vietor mi znova ovieval vlasy.....

Ak niekto stretnete Georga, pozdravujte ho.

K.

Kto je Dominika Danieliková? Je to vnímavá dievčina z I. B triedy. Vnímová k svetu vôkol nej. Ľahostajnosť je jej cudzia, čo koniec-koncov dokazuje aj jej príbeh. Príbeh o tom, ako málo stačí, aby ste sa ocitli v sieti... drog.

Lapená do siete

Tento príbeh písal sám život. Ale najhoršie je, že poznačil mladé dievča, čo nezvládalo prekonať prekážky, ktoré jej život hádzal pod nohy. Jej život bol ako každý iný. Mal svetlé i tmavé stránky.

Po rýchlych pádoch a upadnutiach do ničoty, nastávali rovnako rýchle a radostné chvíle. Horšie však je, keď sa niečo zlé stane vášmu priateľovi, ste súčasťou toho všetkého a musíte „to“ s ním pretrpieť až do konca.

Začalo to celkom nevinne. S kamarátkou sme chodili do spoločnosti, ktorá pre nás nebola vhodná. Stretávali sme množstvo mladých ľudí poznačených alkoholom, drogami, poznali sme zopár ľudských príbehov, ktoré sa neuberali pekným smerom a hlavne videli sme, ako sa človek môže zmeniť na zviera.

Trvalo to asi mesiac, čo sme žili dvojité život. Všetci nás považovali za slušné a bezproblémové dievčatá, no my sme hľadali niečo, s čím sme sa ešte nestretli, niečo čo nemá každý. Chceli sme skúsiť zakázané ovocie. Koncom prázdnin som sa presťahovala a s ňou som nebola dlhší čas v kontakte. Doteraz počujem v hlave tie ničujúce hlasy, ktoré ma sprevádzajú na každom kroku: „Nemala si ju nechať, mala si s ňou byť častejšie!“ Veru, dlho som premýšľala nad jej problémom, no nemôžem zodpovednosť za druhých prebrať na seba.

Onedlho prišiel september, obe sme odišli na strednú školu a stretávali sme sa čoraz menej. Pri každom našom novom stretnutí som sa dozvedala čoraz horšie a horšie správy. Začala znova fajčiť, dokonca brala marihuanu a ďalšie svinstvá... Jej nálada sa

menila ako jazda na horskej dráhe... Raz bola hore, raz dolu... A to len kvôli tomu, že sa ocitla v zlej spoločnosti. Za mesiac utratila aj okolo sedemdesiat eur a dokonca bola schopná si odo mňa pýtať peniaze. Najviac ma však prekvapila, keď sa ma spýtala:

„Nedáš si?“

„Nie!“ odvrkla som jej.

„Ale ty nevieš, aké je to oslobodzujúce, cítim sa oveľa lepšie, už nemám žiadne problémy, a dokonca mám veľa nových priateľov. No tak, daj si, veď sa ti nič nestane, keď to vyskúšaš. Neboj sa, ja to nikomu nepoviem.“

„Ďakujem, ale nemám záujem. Ja to totiž nepotrebujem a ani ty nie! Veď sa vieš zaradiť do spoločnosti inak ako cez toto svinstvo.“

„A nepožičala by si mi, prosím ťa, aspoň desať eur?“

„To si uhádla, nepožičala, nemienim ťa v tom podporovať, mala by si porozmýšľať nad tým, čo vlastne robíš!“

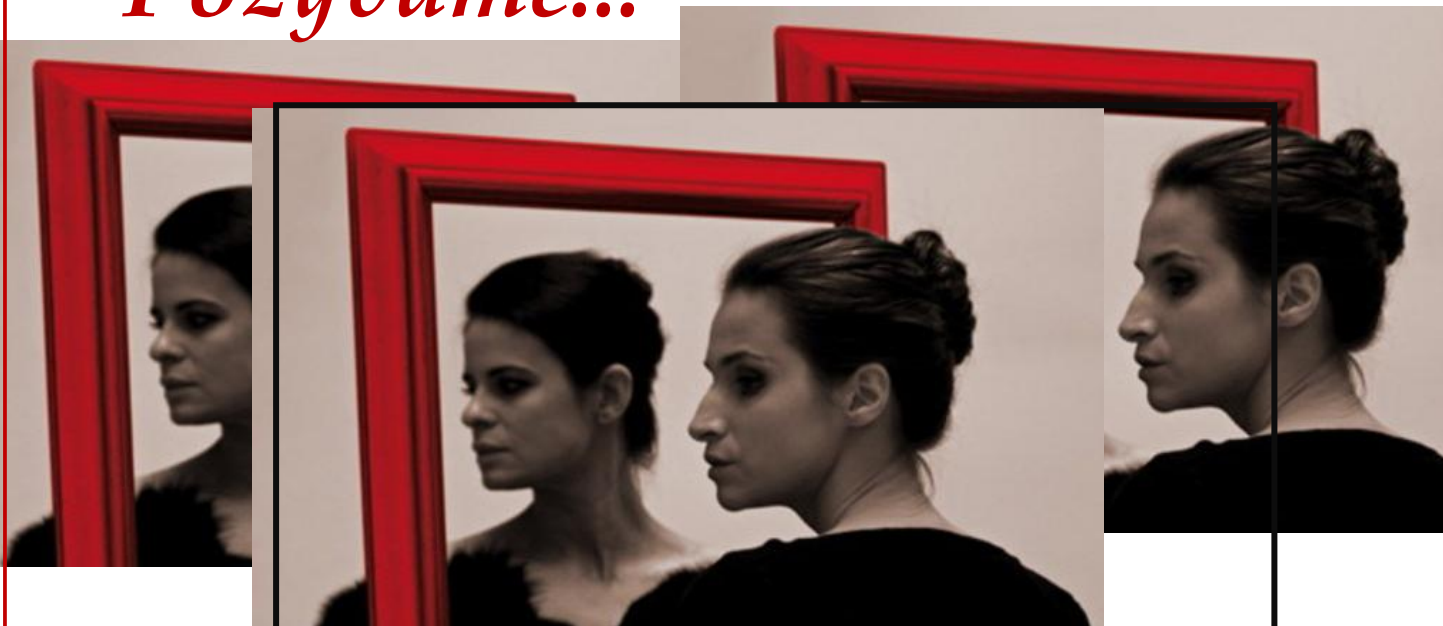
Od tejto chvíle som neustále premýšľala, ako jej pomôcť. Prehovor do jej duše azda pomôže! Chce to veľa dobrých ľudí, ktorí by jej s týmto problémom pomohli.

A čo dnes? Ešte sa z toho celkom nedostala. No uvedomuje si, čo všetko sa mohlo stať, ako zle mohla skončiť. Teraz sa spoločne s jej rodinou a priateľmi snažíme pomôcť! Nájsť nový zmysel života, odpútať ju od starých problémov, pretože droga ju opantala, lapila do svojej siete a nechce ju len tak prepustiť.

A preto ostatných mladých ľudí varujem, nech nič podobné neskúšajú, pretože droga si vás nájde všade a vyberie si svoju daň. Krutú daň! Príliš krutú daň! Snád nechcete, aby sa váš život otočil o 180°?!

Dominika Danieliková, I. B

Pozývame...

Anna Kareninová

Autor: Lev Nikolajevič Tolstoj
Nová budova SND, sála činohry
Réžia: Roman Polák

Zo školských lavíc nám je heslo Anna Kareninová dobre známe. Román o láske vydatej ženy, ktorá sa zamiluje do príťažlivého cárskeho dôstojníka, o jej rozhodovaní medzi láskou k synovi a manželovi, spoločenskými pravidlami a vzplanutou vášnivou láskou bol už veľakrát spracovaný filmovo aj divadelne. Triedy IV. B a II. CR, spolu s našimi profesorkami, zhliadli prestížnou cenou Dosky ovenčenú inscenáciu Anna Karenina na doskách SND (5. november 2010).

Zaujímavosť štvorhodinovému predstaveniu dodávali kostýmy - všetky v čiernych a bielych farbách. Rovnako aj na scéne dominovala čierna a biela. Napriek tomu však nebolo nič fádne. Kostýmy boli krásne. Pri nejedných Anniných šatách si štvrtáčky povzdychli: „Také chceme na stužkovú.“

Scénu zase ozvláštnilo jej „premieňanie“. Z „bokov“ sa vysunuli dva tunely, ktoré podľa potreby menili scénu. Miesto, kde sa dej nachádza, upresnil nápis premietaný na stenách.

Príbeh bol dynamický. Herecké výkony sa nedajú označiť inak, než za vynikajúce. Šialenstvo a smútok Anny zahrála Slávka Halčáková, akoby ho naozaj prežívala. A Vronského láska bola v podaní Tomáša Maštáira láska, ktorá naozaj prenášala hory. Vtip striedala tragickosť. Tragickosť zase súcitiť a láska.

Divadelné predstavenie odporúčam hlavne vyšším ročníkom, pretože príbeh je veľmi komplikovaný a predstavenie je naozaj dlhé. Napriek tomu, tretiaci, štvrtáci, neváhajte a choďte sa pozrieť! Umelecký zážitok z jedného z najslávnejších diel ruskej literatúry stojí aj za dlhé sedenie v divadle.

Radka Spustová, IV. B

Predstavenie, ktoré ocenia i tí najnáročnejší diváci.

V tejto hre sa neprelínajú iba skvelé herecké výkony slovenskej divadelnej elity. Celkový dojem skvele dotvárajú krásne kostýmy vytvorené Petrom Čaneckým, ktoré svojou eleganciou a štýlom dokázali divákovi priblížiť dobu, do ktorej sme sa preniesli.

Ďalšou nepochybne prepracovanou časťou je scéna v réžii Jaroslava Valka. Zaujímavá a účelne využitá posúvanie scény, jej rýchle zmeny ocení najmä divák počas celkových 4 hodín (s 1 prestávkou).

Anna Kareninová, tragédia ladená v čierno-bielych tónoch, odhaľuje tému takú starú, ale zároveň príznačnú i pre dnešnú dobu - neveru. Na pozadí hlavnej dejovej línie však sledujeme i životy ďalších postáv: Kitty (skvelá Táňa Pauhofová), ktorá nakoniec našla pravú lásku a šťastie. Naivná Dolly (výborná Gabriela Dzuríková), ktorá musí žiť s manželovou neverou i Nikolaj Levin, revolucionár, ktorý až v jeho poslednej chvíli prijal vieru v Boha.

Hra plná dramatických momentov, ktoré nenechajú diváka pokojným ani ľahostajným. Práve v takýchto chvíľach si divák možno uvedomí, čo všetko v nás dokáže vyvolať hudba. V tomto prípade hudba Michala Novinského predstavenie ešte viac povzniesla.

Výnimočné divadelné predstavenie, silný zážitok! Som veľmi rada, že som toto predstavenie mohla vidieť. Musím povedať, že predstavenia SND ma ešte nikdy nesklamali.

Dominika Michalková, IV. B

Lakomec

Bratislava – SND, 25. november 2010

Čoho všetkého sme schopní pre peniaze? Aj o tom je dielo *Lakomec* od francúzskeho dramatika Jeana Baptista Poquelina zvaného Molière. Harpagon je dozaista najznámejšou postavou z celého Molièerova diela. Jeho meno sa stalo synonymom pre lakomca a chamtivca, ktorý sa berie príliš vážne. Príliš vážne berie aj svoju vášeň pre peniaze, ktorá ubíja jeho lepšie stránky.

Samozrejme, ak sa režisér s hercom dohodnú, môžu Harpagona znázorniť ako úplne odporného človeka, ale taká jednostrannosť nie je vždy dobrým riešením.

Predstavenie v SND, v ktorom hosťovalo Národné divadlo Brno, hodnotím veľmi, veľmi pozitívne.

Prečo? Či už herecké výkony Dvořáka (Harpagon), Novotnej (Eliška), Šafránka (Kleant), Maláčkovej (Frosina) alebo Výtiska (Mistr Jakub), ale aj samotné pôsobenie týchto hercov na diváka svojím spontánnym smiechom, zaujímavovo zakomponovanými hereckými a scénickými prvkami, ktoré dokážu diváka nielen prekvapiť, ale rozosmiať až do slz hodnotím ako veľké plus.

Čaro predstavenia bolo nielenže v samotnej inscenácii, ale aj v úžasnom jazyku, češtine, ktorá je pre mňa osobne atraktívnejšie ako, bohužiaľ, niektoré predstavenie podané v našom materinskom jazyku (že jo? ©).

Ak by som si mala vybrať medzi zinscenovaným *Lakomcom* v slovenčine alebo v češtine, jednoznačne volím češtinu. Ako ste na tom vy?

K.

Statky - zmätky

Nitra - Divadlo Andreja Bagara, 22. november 2010

Studený a nenormálne upršaný 22. november...

V tento nevlúdny pondelok sa naša trieda II. CR vybrala do Nitry, presnejšie do Divadla Andreja Bagara v Nitre. Náš divadelný výber? Sociálna dráma Statky-zmätky, ktorá spracúva večnú tému - význam peňazí, majetku v ľudskom živote. Aspoň to sme sa o diele Jozefa Gregora Tajovského Statky-zmätky učili na hodinách slovenčiny. Faktom je, že sme sa na predstavenie tešili aj z iného dôvodu. Nitrianski divadelníci totiž spracovali túto slovenskú literárnu klasiku komediálne (čo si naša slovenčinárka veľmi nevedela predstaviť)!

Ako to dopadlo? Statky-zmätky sú aj v novom poňatí trpkosmiešnym príbehom o „slovenskej posadnutosti neustále niečo hromadiť a popritom ničiť to ľudsky hodnotné a pozitívne vo vzájomných vzťahoch a rodinných väzbách“.

Hra divákovi prináša veľké množstvo dramatických i humorných scén a garantujem vám tri hodiny plné smiechu!

Samozrejme, aj herecké obsadenie bolo veľmi dôležité. Herci ako Ivan Vojtek, Ján Greško, Eva Večerová, Eva Pavlíková a najmä Milan Ondřík dotvárali príbeh nelichotivého správania nášho národa.

Ktorý z protagonistov nás dostal? Jednoznačne Milan Ondřík v úlohe Ďura Ľavka. Bol taký, aký by bol aj Tajovského Ďuro - sebavedomý sukničkář, fešáček zahľadený do seba... Pekný a súčasne úbohý, veď sa mu „rozsypal“ život (len kvôli peniazom...). Podľa niektorých divákov, bol práve Milan Ondřík „řahúňom“ celého predstavenia (povedané slovami spolužiačky K. H. - „Bol fest dobrý!“)

Mne osobne sa predstavenie veľmi páčilo a odporúčam ho všetkým čitateľom nášho časopisu. A aby som nezabudla... Nezabudnite si zobrať riadny balík vreckoviek, aby ste si mali čím poutierať slzy! Samozrejme, slzy smiechu!

...a vlastne - ten strašný lejak nám vôbec nevadil!

Kludia Hrbatá, II. CR a spol.

Anketa:

Ako vidíš 2. ročník na OA?

...alebo skôr minianketa v podaní druhákov. Svojich spolužiakov a kamarátov potrápila štyrmi záludnými otázkami Eva Chocholáčková z II. C.

Čo nové ste sa doteraz naučili?

Lucka: Zdokonalila som sa hlavne v nemčine. Teraz sa myslím dokážem lepšie dorozumieť.

Veronika: Nové - učím sa účtovať.

Evka: Tento rok nám pribudlo niekoľko nových predmetov. Z nich ma najviac zaujalo asi účtovníctvo a ešte hospodárska štatistika.

Ktoré predmety máte najradšej a ktoré naopak nemáte veľmi radi?

Katka: Najradšej mám angličtinu, tovarko a strojopis a nemám veľmi rada nemčinu a ešte nemám rada podnikovku.

Veronika: Z nových predmetov mám rada účtovníctvo, potom ešte PEJ a náboženstvo.

Martin: Žiaden. (pozn. red.: Pochopiteľne, typicky chlapčenská odpoveď.)

Na čo ste sa najviac tešili po prázdninách do školy?

Lucka: Najviac som sa tešila na svojich spolužiakov.

Patrik: Tešil som sa hlavne, že opäť uvidím svoju triedu, spolužiakov.

Podali by ste si prihlášku opäť na obchodku, alebo by ste zakotvili na inej škole?

Dominika: Teraz neviem.

Evka: Keď som išla na túto školu, tak som mala strach, či ma to tu bude baviť. Zistila som, že sa tu učíme veľa zaujímavých a užitočných vecí a tiež som si tu našla nové kamošky, takže asi áno.

pýtala sa Eva Chocholáčková, II. C
graficky upravila Lucia Surová, IV. B

Rozhovor:

Ako vidíš 3. ročník na OA?

Pokračujeme v spovedaní našich spolužiakov a kamarátov. Tentokrát som si vzala na paškál študentku Sabínu Bellayovú z III.B, ktorú iste poznáte ako aktívnu študentku zo Študentskej rady OA. Ako teda vníma tri roky prežité na obchodke ona?

Čo nové si sa na obchodke doteraz naučila, čo ti škola dala?

Doteraz som sa naučila veľa vecí ako účtovanie, desaťprstovú hmatovú metódu, prácu na počítači v rôznych programoch a iné. Ale hlavne som si uvedomila a naučila sa, že keď niečo chcem, musím na tom pracovať. Pretože nič nie je na našej škole zadarmo a nie vždy dostaneš druhú šancu.

Ktoré predmety máš najradšej a ktoré ti, naopak, dávajú zabráť?

Najobľúbenejšie predmety? Ja nemám nejaké najobľúbenejšie predmety, mám len predmety, ktoré sa veľmi chcem naučiť - to je nemecký a anglický jazyk. Nemám z nich žiadne slávne známky, ani mi nejako veľmi nejdú, ale jednoducho sa snažím a hlavne sa chcem naučiť čo najlepšie ovládať tieto cudzie jazyky. Je mi veľmi ľúto, že nám namiesto konverzácie v nemeckom jazyku dali jazykovú odbornú prípravu. Jazyková odborná príprava je určite dôležitý a opodstatnený predmet, ale podľa mňa je veľmi ťažký a na konverzácii by som sa aspoň naučila hovoriť trochu lepšie cudzím jazykom.

Nájdu sa aj predmety, ktoré ťa nijako neoslovujú, nebavia?

Nebaví? No asi učiť sa na predmety, ktoré sú podľa mňa a určite nielen podľa mňa menej dôležité, niektoré až nadbytočné.

Teraz trochu iná téma. Mnoho priateľstiev sa zrodí na práve strednej škole. Predpokladám, že to tak je i v tvojom prípade alebo sa mýlim?

Z väčšiny spolužiačok v mojej triede sa stali moje dobré kamarátky, s ktorými sa stretávam aj mimo školy. Som rada, že sa mám na koho v škole obrátiť s hocijakou prosbou. Naš kolektív sa nezdal zo začiatku veľmi ružový, ale myslím, že teraz môžem povedať, že sme sa umúdrili a pomáhame si všetci navzájom, radíme sa o mnohých veciach a spolupracujeme spolu. Samozrejme, našla som si aj kamarátky a kamarátov mimo triedy.

Podala by si si prihlášku opäť na obchodku, alebo by si zakotvila na inej škole?

Táto škola je veľmi ťažká. Je tu veľa učenia, samé písomky, skúšanie, väčšinou si ani nemám kedy oddýchnuť. Prídem zo školy mám polhodinu odpočinku a potom znova „hrr“ na učenie. Je toho naozaj veľa, a keď sa mám priznať niekedy som z kopy povinností na dne a neviem, čo mám robiť najskôr. Ale aj keď sa na to pozriem z jednej aj z druhej strany, aj tak prídem k tomu, že by som asi na OA išla, pretože je to podľa mňa jedna z najlepších škôl na okolí, ktorá mi môže poskytnúť vzdelanie takej odbornosti a tiež kvality.

autorka textu a grafickej úpravy Lucia Surová, IV. B

QUESTIONS

Foto (archív autoriek textu) ... ako bolo na túre? Fajn

Týždeň bez hraníc, ale s priateľstvom

Pondelok, 6. september

V škole sme neboli poriadne ani dva dni a už nám bolo ponúknuté zúčastniť sa na akcii „Týden bez hraníc“. Pôvodne sa mali akcie zúčastniť prváci, ale keďže sa prihlásil „až jeden“, tak sme šli my - druháci. Dostali sme papier so zoznamom vecí, ktoré si máme priniesť a mohli sme začať baliť.

V pondelok ráno sme sa stretli pred školou s cestovnými taškami a kuframi (balili sme v presvedčení, že ideme na expedíciu minimálne na Mont Blanc, a potom sme sa čudovali, že polovicu vecí trepeme späť čisté a nepoužité) a nastúpili do autobusu. Naším cieľom boli Mlýnky u Radějova na Morave. Keď sme prišli, okamžite nás ubytovali do chatiek a hneď sme utekali privítať sa s našimi hosťiteľmi. Po predstavovaní sme sa naučili tanec na pesničku Waka-Waka. Potom si inštruktori zobrali svoje triedy a šli sa s nimi hrať rôzne zoznamovacie hry, napríklad Cestujeme do Sovietskeho zväzu a Andělská Adéla. Obzvlášť zaujímavá bola hra na dôveru. Bolo treba vytvoriť dvojrad, natiahnuť pred seba ruky a vždy sa jeden z nás rozbehol, skočil a my sme ho mali chytiť. Na konci dňa sme už boli riadne unavení, no ešte sme si

spoločne ešte raz zatancovali tanec Waka-Waka, pod holým a studeným nebom pozreli film Ženy v pokušení a šli do chatiek spať. Konečne!

Utorok, 7. september

Ráno nás čakal nemilosrdný budíček o pol šiestej ráno. Nahnali nás vstať, zaviazať si oči a vodili nás po lese ako sprievod maródov. Tackali sme sa ako postihnutí na zdravotnej rechádzke v rizikovom teréne. Keď hra na Trifidov skončila, dostali sme čaj (niežeby mu

niečo chýbalo, no troška rumu by neuškodilo). Raňajky a po nich -

hurá na volejbalový turnaj. Potom sme šli na hodinu sebaobrany, kde sa našťastie nikto nezranil, dokonca ani neobránil. Na nasledujúcej túre sme sa cestou zahráli rôzne hry. Večer nás čakala hra Čarodejnice. Každý z nás mal sviečku, ktorá predstavovala život a pri šuchtaní sa po lese rýchlosťou dva metre za hodinu sme si ju mali ubrániť pred sfúknutím od čarodejnice. Ak sa to náhodou stalo, tak sa niekto zo zažatou sviečkou odšuchtal na začiatok, aby mu ju pripálil. Čakali nás rôzne okruhy, v jednom sme na tzv. živej hmote vyjadrovali svoje pocity, potom sme na papieriky napísali dve najdôležitejšie veci v živote a jeden z papierikov spálili...

Streda, 8. september

Hneď zrána sme sa učili tancovať salsu a metaxu - tzv. Grécke lajny. Oboje sa nám veľmi páčilo, aj keď sa nám počas „tanečných hodín“ občas zaplietli nohy. Niektorým z nás by sa určite hodila nejaká tá učiteľka tanca. Potom sme mali možnosť maľovať záložky, motýliky, obrázky, smaltovať prívesky či pliesť košíky. Poobede sme dohrali hry, ktoré sme nestihli predchádzajúci deň. Neskôr sme sa od fotili pri bazéne, kreslili, rozprávali a hrali pantomímu. Ďalší program: Solvingy, jazykolamy, hranie Partičky, večer nočný golf a hľadanie čísel podľa mapy. Iste sa nečudujete, že večer sme popadali do postelí ako hnilé hrušky a nedbali sme ani na zimu, ani na myši, ktoré si s radosťou pochutnávali na fialovej kravičke Milke.

Štvrtok, 9. september

V tento deň sme natáčali vtipné video, v ktorom sme parodovali aktivity, ktoré sme počas týždňa absolvovali. Potom nás čakala hodina spevu a maľovania (Picasso by sa obracal v hrobe, prípadne by zozelenal závišťou) a vymýšľanie programu na večer. Čakali nás švédske stoly a šlo sa na Benátsky karneval - slávnostné ukončenie pobytu. Žiaci predviedli svoje vystúpenia, ktoré si stihli pripraviť a ani my Slováci sme sa nedali zahanbiť a zaspievali sme piesne Zanedbaný sex a Hallelujah. Potom sme si pozreli natočené videá, zatancovali si metaxu a Waka-Waka. Program sme ukončili púšťaním čínskych želaní a ešte dlhým „pokecom“ na chatkách.

Piatok, 10. september

Na raňajky sme prišli všetci smutní a rozmrzení, že tento sa tento týždeň končí a nasledujúci týždeň nás už čaká škola. Každý z nás by určite s radosťou ešte týždeň zostal. Zhodnotili sme aktivity, ktoré sme robili a neskôr nám pustili prezentáciu s fotkami, ktorá v mnohých z nás vyvolala dojatie a nejaké tie slzičky. Napísali sme sami sebe list, ktorý dostaneme tesne pred maturitou, rozlúčili sa a... Čakal nás návrat a cesta domov.

...jedna z aktivít

Erika Engelová, II. B

Jana Mičová, II. B

Navždy sa zachová v pamäti stužková...

IV. A

Obchodná Akadémia

Úspešný človek je ten,
ktorý ráno vstane,
večer si ľahne
a medzitým si robí
čo chce.

(DYLAN)

Tak sme
doučtovali...

Vrátime sa 2016

Obchodná akadémia
Senica

2007

2011

Inteligencia sa s krásou nespája,
ale ja som výnimka.

Riaditeľka: Ing. Miroslava Prikopová
Zástupkyňa: RNDr. Jarmila Zajčková, Mgr. Zdenka Krajsová
Triedna: PaedDr. Jana Pekarová

Účastníci zájazdu:

Lucia "Lula" Adamuščinová
Laura "Landy" Angyalová
Ronald "Ronny" Bajús
Marek "Béla" Bellay
Michaela "Miška" Bocmanová
Natália "Buli" Bulková
Patrik "Búran" Černý
Patricia "Gali" Galádová
Lukáš "Sara" Gaža
Veronika "Wove" Gučková
Alexandra "Saska" Chmelová
Lenka "Lani" Indrišková
Ondrej "Irsík" Irsák
Marek "Mayo" Jankovič
Lukáš "Kalty" Kaltenbach
Monika "Moňa" Kanichová

Zuzana "Kiri" Kiripelská
Laura "Lali" Kollárová
Petronela "Nela" Komárková
Veronika "Koudy" Kondáčová
Marek "Mara" Konečný
Michal "Diei" Ocot
Dominika "Dida" Plovarciová
Michal "Priky" Prikoša
Frederik "Freddy" Ravas
Matúš "Sako" Sako
Veronika "Škrabi" Škarupová
Patricia "Pat" Škodová
Jakub "Bobin" Štepan
Dominika "Dori" Valiová
Mária "Majka" Velická
Monika "Momo" Záškarová

Stratóné podšálky:

Erika Boltová • Dominika Hlavatá

Teória je,
keď všetko vieme,
ale nič nefunguje.
Prax je, keď všetko funguje,
ale nikto nevie prečo.
My sme spojili
teóriu s praxou
- nič nefunguje
a nikto nevie prečo.

5. novembra Aula Obchodnej akadémie

IV. B

OBCHODNÁ
AKADÉMIA SENICA

AD REVENIUM 2018

2007-2011

SICE SMĚ LÉN
K VĀPIKOU V MORĀ,
ALĚ BUĀMĚ TAKOU,
ČO ZĀFĀRĀBI OČĚĀN...

KTO SA SMĚJE NA MNE
TEN SA SMĚJE NAPROSTĚDY!

MOŽNO SA TAKĀ NARODILA,
MOŽNO JE Z OBCHODKY...

12. novembra 2018

Riaditeľka: Ing. Miroslava Příkopová
Triedna: PhDr. Iveta Hazuchová
Zastupujúca triedna: PaedDr. Petra Machatová

Eliška Balážová	Alžbeta Pagačová
Radka Bestrová	Alžbeta Pavliková
Patricia Čanecká	Veronika Pavlovičová
Lýdia Eliášová	Radoslava Poláková
Barbora Janovičová	Sona Ráďicová
Diana Kocisková	Lucia Rybníková
Lucia Koreničová	Miriama Sečkarová
Klaudia Kristíniková	Radka Spustová
Katarína Lipárová	Lenka Suchánková
Domínika Micháľková	Lucia Surová
Martína Mozolová	Sona Štítna

Aj ony boli naše...
Dominika Lorenčíková

Nikoleta Rišková
Monika Pavlovičová

IV. C

Ad revidendum 2016

Motto
Maturita...
A to je
na známky ???

Obchodná akadémia Senica
2007-2011
IV.C

Rád sa rozprávam sám so sebou, pretože milujem rozhovory s inteligentnými ľuďmi.

Kús krásnych lo málo...

Foto

Raditeľ školy: Ing. Miroslava Příkopová
Školský profesor: Mgr. Mária Matušková

Vereonika Ambáziarová	Dorotinka Kiralová
Dorotinka Bachoriková	Lucia Krípoščíková
Alexandra Boudáková	Natalia Kráľka
Denisa Dobšiová	Sofia Krizgová
Michaela Faganová	Filip Lang
Katarína Fílová	Erika Macháľková
Zuzana Hájková	Lana Paradenierová
Michaela Halabánková	Jana Perčíková
Natalia Holíčková	Monika Potomková
Stanislava Horák	Alexandra Rídková
Martina Hucovičová	Sára Turčí
Dagmara Husová	Margita Váňová
Eva Kabaňová	Denisa Vermešová
Lucia Koptáková	

My - mamutičatá

19. novembra 2010

IV. E

**Obchodná akadémia
U. E.**

**Senica
2007 - 2017**

**Afterparty
2016**

Ja to neviem...
dajte mi pätku.

Osem miliárd ľudí čaká na svoju fotku...
a ty ju máš aj s podpisom.

**Namiesto toho,
aby nás rodičia
viac milovali,
inštalujú do škôl
detektory
kovov.**

Vyvráňá:
 Natália Bolebruchová
 Denisa Břidová
 Kristína Buchtová
 Maroš Buzay
 Tomáš Čyčka
 Pavlína Černá
 Džana Holická
 Kristína Homiaková
 Ondrej Hyža
 Andrej Kančich
 Katarína Kováčová
 Samuel Lorenc
 Lucia Marečková
 Patrik Masaryk

**Erik Matiaš
 Nikola Matulová
 Daniela Morávková
 Klauďa Morávková
 Nikola Nguyenová
 Natália Petriková
 Sandy Smolková
 Gabriela Surová
 Natália Šitňáková
 Erik Štyfanka
 Dávid Štetina
 Zuzana Vavrovičová
 Gabriela Gengelová
 Sindy Seršeňová**

Opäť:
 Dávid Vepý, Stefan Vach, Richard Szalva, Eva Paracková,
 Radovan Paracka, Mário Březáni, Eduard Sečivý, Marek Škarda.

03. december, 2010, Aula OA Senica

Mikuláš, čo mi dáš...

Hoci obchodná akadémia je STREDNÁ škola, jej študenti sú stále deti... Mnohí začnete oponovať, ale faktom ostáva, že už tradičný Mikuláš a mikulášske privítanie majú všetci radi. A trúfame si dodať, že nielen študenti, ale aj zamestnanci školy.

6. decembra 2010 nás cukríkmi privítal ukecaný (ale veľmi milý) anjel – predsedníčka Študentskej rady OA Senica Lydka Eliášová (IV.B) a anjeli v podaní Adriany Faganovej (III.C). Výdatne jej pomáhal Mikuláš Bibiana Slobodová (III.C), čertiská (riadne zamazané) – Sandra Hirthová (III.B) a Dominika Mikolová (III.C).

Mimochodom, ak ste poslúchali, stačilo zarecitovať básničku s boli ste prepustení s cukríkom! A viete, ktorá báseň bola najčastejšie citovanou? Hoj, mor ho, detvo môjho rodu... A vraj slovenská literárna klasika stráca na popularite!

Na záver ešte pár momentiek z obchodkárkeho Mikuláša!

EKO

Naša redakčná rada

Horný rad zľava: Barbora Janovičová (šéfredaktorka, IV. B), Dominika Micháľková (supergrafik EKA, IV. B), Soňa Štítňa (IV. B), Eva Chocholáčková (II. C), Lucia Surová (IV. B)

Dolný rad zľava: novinárske nádeje Dominika Kolompárová (I. B), Denisa Morávková (I. B), Dominika Danieliková (I. B)

Ďalšie dievčatá, ktoré k nám patria: Kristína Blažková (III. CR), Erika Engelová (II. B), Soňa Radičová (IV. B), Radka Spustová (IV. B), prispela aj Tatiana Ovečková (I.CR), Klaudia Hrbatá (II.CR)

Garant a technický spolupracovník: PhDr. Iveta Hazuchová a Mgr. Viera Rosová

Ďakujeme všetkým za pomoc, podporu a spoluprácu!
Ešte raz všetkým prajeme – pekné sviatky!